

givet sin Betænkning og sine Forslag, er dens Liv ude, dens Virksomhed sluttet, og saa er der ingen, der kræver eller tænker paa, at den vedblivende skal opretholdes, skal leve paa Papiret.

Loven om det kirkelige Udvalg fastsatte som dette Udvalgs Maal og Gerning at afgive Betænkning og gøre Forslag til de Bestemmelser, som man ansaa for fornødne til Gennemførelse af den i Grundloven foreskrevne Ordning af Kirkens Forfatning og hvad dermed staar i Forbindelse, derunder ogsaa Ordningen af Præstevalg og af Retsplejen i gejstlige Sager. Det kirkelige Udvalg har været samlet i 7 Sessioner, hver paa i Gennemsnit omtrent 14 Dage, og har selv og ved sine Underudvalg udført et overmaade stort Arbejde. Det har arbejdet med stor Flid, det tror jeg, alle maa indrømme. Men det er ogsaa i disse 7 Sessioner naaet at tilendebringe hele det Arbejde, der var paalagt det. Netop for at Udvalgets Arbejde kunde føres til Ende, søgte jeg om en Bevilling i 1907. Loven forudsætter nemlig, at Udvalgets Forslag skulde være afgivne inden 1. April 1907, og da dette ikke var Tilfældet, søgte jeg om en Bevilling til en ekstra Session, og den blev ogsaa given, og Samlingen blev afholdt. Udvalget har afgivet Forslag til Lov om Folkekirkens Forfatning, om Besættelse af Præstebeder, om den gejstlige Retspleje, om de udenfor Folkekirken staaende Trossamfunds Forhold og om Præstelønninger osv. Det har udarbejdet Forslag i Overensstemmelse med det Udvalget paalagte Hverv og i øvrigt behandlet de Sager, som Ministeriet havde forelagt det. Kun en enkelt Sag naaede ikke til indgaaende Behandling, nemlig et af Ministeriet forelagt Spørgsmaal til Betænkning om Stiftsmidlernes Administration.

Udvalget har afgivet sine Forslag og Betænkninger, afsluttet sine Forhandlinger og har holdt sit Slutningsmøde, paa hvilket Formanden indledede sin Afslutningstale med Ordene: „Det er nu efter alt, hvad der kan skønnes, den sidste Gang, det kirkelige Udvalg er samlet“. Efter alt, hvad der kan skønnes, sagde Formanden, men som den Mulighed, der laa udenfor, hvad man kunde se, udenfor hvad han og Udvalget kunde skønne, altsaa vel i det hele udenfor menneskelig Beregning har han dog sikkert ikke tænkt sig dette, at Menighedsraadene vedblive deres Liv. Jeg tror meget snarere, at det er noget, det kirkelige Udvalgs Formand har tænkt sig som en selvfølgelig Sag. Jeg ser ikke

noget Sammenhæng derimellem, at Menighedsraadene, der have deres jævne Arbejde ude i Sognene, i Dag i dette Sogn, i Morgen i nogle andre, fortsætte deres Arbejde, midlertidig forblive, indtil de en Gang muligvis afløses af Kirkeforfatningens Menighedsraad, saaledes som det ogsaa var Forudsætningen ved Loven af 1903; jeg ser ingen Sammenhæng mellem dette og saa den Tanke, at i saa Fald skal ogsaa det kirkelige Udvalg, der er færdigt med sine Forslag, færdigt med sit Arbejde, indkaldes til et nyt Møde. Til nye Møder og til Behandling af hvad? Maaske til Drøftelse af det nævnte eneste tilbageblevne Spørgsmaal, der ikke har været til indgaaende Behandling, denne ganske administrative og regnskabsmæssige Sag om Ordningen af Stiftsmidlernes Administration. Jeg ser derfor ikke Sammenhængen mellem disse to Spørgsmaal, jeg forstaar ikke det Standpunkt, at gaa vi til at lade Menighedsraadene forblive som hidtil og udføre deres daglige Arbejde som hidtil, skulle vi ved en Lov ogsaa kalde det kirkelige Udvalg til nyt Liv, efter at det samme Udvalg har udført det Arbejde, for hvis Skyld det blev nedsat, og har afgivet sine Forslag.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) ønskede, at der af Biskopperne blev skaffet til Veje Oplysninger om, hvad Menighedsraadene have foretaget sig, og hvorledes de have fungeret i de forløbne Aar. Til hvilken Nytte skulde en saadan Indhentning af Oplysninger vel egentlig være, og hvilke Oplysninger vilde man faa? Biskopperne vilde altsaa lade dette Spørgsmaal gaa videre til Provsterne, Provsterne til Præsterne, og Præsterne skulde saa give sig til at skrive og udtale sig om Menighedsraadenes Virksomhed. Jeg ser i Virkeligheden ikke, at man af dette Materiale kunde faa Oplysninger, der vilde være af Betydning.

Det samme ærede Medlem ønskede at faa offentliggjort de Regler, der følges ved Udsendelsen af Ansøgninger til Menighedsraadene eller altsaa rettere de Regler, der følges ved Bestemmelsen om, hvorvidt en Kandidat eller en Præst efter sin Anciennet er kvalificeret til et ledigt Embede. Ja, jeg har ved Lejlighed set Præster ogsaa i Pressen omtale, at disse Regler holdes hemmelige for Præsterne, de have ikke kunnet faa dem, og de have betragtet det som en Mærkelighed og som noget uheldigt, ja, vel næsten som en Ufølighed af Ministeriet. Lad mig dertil